

درخواست کار

میشل ویناور | زیبا خادم حقیقت | کتابخانه های بینکل اروپایی (۲۵) |

www.Ketab.ir

سرشناسه: ویناور، میشل، ۱۹۲۷ - م. Vinaver, Michel

عنوان و نام پدیدآور: درخواست کار/ میشل ویناور؛ ترجمه زیبا خادم حقیقت.

مشخصات نشر: تهران: پیدگل، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۱۱۴ ص. ۱۴/۵ × ۲۷/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۶۳-۰۸-۷

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

یادداشت: کتاب حاضر از نمایشنامه‌های کتاب "plays" تحت عنوان "La demande d'emploi" است.

موضوع: نمایشنامه خوانسه-- قرن ۲۰ م.

موضوع: French drama -- 20th century

شناسه افزوده: خادم حقیقت، زیبا، ۱۳۲۹ - مترجم

رده‌بندی کنگره: PQ۲۶۴۷ ی۹ پ۴ ۱۳۹۷

رده‌بندی دیویی: ۹۱۴/۸۴۲

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۵۵۶۴۵۷۲

ا درخواست کار |

ا مشیل وینا |

ا ترجمهٔ پیا خادہ حقیقت |

ا ویراستار: شبنم قاسمی |

ا نمونه خوان: شبنم رسیدی |

ا تنظیم صفحات: شبنم نصیری |

ا مدیر هنری و طراح گرافیک: سوسن سعادیان |

ا مدیر تولید: مصطفی شریفی |

ا چاپ اول ۱۳۹۸ | تهران ۱۰۰۰ نسخه |

ا شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۶۳-۰۸-۷ |

ا | Bidgol Publishing co. | | نشر بیگل

ا تلفن انتشارات: ۲۸۴۲۱۷۱۷ |

ا فروشگاه: تهران | خیابان انقلاب | بین ۱۲ فروردین و فخر رازی | پلاک ۱۱۰۴ |

ا تلفن فروشگاه: ۶۶۹۶۳۶۱۷، ۶۶۴۶۳۵۴۵ |

ا | bidgolpublishing.com |

ا همهٔ حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است. *

ا هرگونه اجرائی از این نمایشنامه منوط به اجازهٔ رسمی از مترجم یا ناشر است.

* یادداشتی در مورد حقوق مادی و معنوی این اثر:

اجرای نمایشنامه‌های چاپ‌شده، بدون کسب اجازه از مترجم و ناشر، به کاری معمول در تئاتر ایران بدل شده است؛ این کار بیشتر اوقات با تغییر جزئی در ترجمه و دست‌بردن در آن صورت می‌گیرد و هدف و نتیجهٔ آن کتمان حقوق معنوی و مادی صاحبان اثر، و توهین به مخاطبان و نپذیرفتن هیچ‌گونه مسئولیت حرفه‌ای است.

برای مترجمان بسیار پیش می‌آید که بدون چشم‌داشت مادی اجازهٔ اجرای اثر را بدهند، به خصوص برای همراهِ با اجراهای شهرستان‌ها و دانشجویان، اما بی‌شک همهٔ آنان خواستار رعایت حقوق معنوی خود (ذکر نام مترجم) در هر اجرائی هستند.

بنابراین، نشر بیگل استفادهٔ بدون اجازه از ترجمه‌های نمایشی‌اش را، اعم از اجراهای رسمی کوچک یا بزرگ، به‌ویژه در تئاتر تهران و جشنواره‌ها، اقدامی غیر قانونی قلمداد می‌کند و از طریق مراجع مربوط موضوع را به‌جد پیگیری خواهد کرد.

مقدمه مترجم |

چگونه می‌تواند رتئاتر معاصر فرانسه صحبت کرد و نامی از میشل ویناور^۱ به میان نیاورد؟ میس ویدمر با نام اصلی گرینبرگ^۲، متولد ۱۹۲۷ در پاریس، امروز بیش از نود سال دارد؛ او معبود نمایشنامه‌نویسان معاصری است که آثارش را کارگردانان بزرگی چون ویتز^۳، پلانچون^۴، فرانسون^۵ و لاسال^۶ اجرا کرده‌اند و مهم‌تر آنکه از معدود نمایشنامه‌نویسانی است که در زمان حیات خود شاهد به نمایش درآمدن آثارش در کمدی فرانسز^۷ است، این در حالی است که در ابتدا بنا به پیشه والدینش — پدری عتیقه‌فروش و مادری وکیل — سرنوشت دیگری برای او مقدر شده بود.

ویناور در سال ۱۹۵۳ برای کارآموزی در امور مشاره^۸ حقوقی وارد شرکت ژیلت شد تا اینکه در سال ۱۹۶۶ به مقام مدیرعاملی شعبه ای شرکت در فرانسه رسید. با این‌همه این حرفه سد راه او، که سودایی جز نوشتن نداشته، نبود،

1. Michel Vinaver
2. Michel Grinberg
3. Vitez
4. Planchon
5. Françon
6. Lassalle
7. Comedie Française

نهفته در دل این اثر بسیار ساده هستند؛ فژ مردی پنجاه و چندساله است که شغل خود را از دست داده و حالا مسئول استخدام یک شرکت مسافرتی در حال مصاحبه با اوست. رابطه این مرد با همسرش، که تحمل بیکاری او و پایین آمدن سطح زندگی شان را ندارد، و دختر نوجوانش که ادعا می کند باردار است و با گرایش به جریان های چپ در وقایع مه ۶۸ شرکت می کند، هر یک از این خطوط داستانی برگرفته از زندگی روزمره و بسیار پیش پا افتاده اند و به تپاها، در بهترین حالت، شاید توان تبدیل شدن به یک ملودرام یا یک نمایش، مه خوش ساخت را داشته باشند. اما قلم ویناور، با مونتاژ کلام و با درهم رستن متن، مکان این روزمرگی را به رئالیسم خاصی تبدیل می کند که مختص نگاه است: «زیرکی نمایشنامه نویس در ساخت مونتاژی است که نمایش دهند، می داد، چیزی در ذهن فژ است: قهرمان او موجودی له شده توسط دنیای بیرون نیست بلکه خودآگاهی است که در هر لحظه، خوب یا بد، رابطه خود را با واقعیت باز می سازد، آن هم درست در همان زمانی که به صورت کاملاً عینی در حال نابود شدن، توسط فشار همین واقعیت است... به این ترتیب، متن تئاتر مبدأ، آخرین پیام، پیامی بی نظیر، از یک خودآگاه می شود... از خودآگاه «گشتی مکسسته جامعه»^۲ در واقع، تم اصلی نمایشنامه «از دست دادن جایگاه» است، نه تنها جایگاه شخصیت اصلی در شرکت تجاری، بلکه جایگاهش در جامعه، جایگاهش در خانواده و حتی در نهایت جایگاهش در ارتباط با هویت خود او. در این میان، جست و جو و درخواست کار تبدیل به جست و جوی هویت از دست رفته می شود.

از دیگر آثار نمایشی ویناور می توان به گره ای ها^۳ (۱۹۵۵)، هتل ایبرتی^۴ (۱۹۶۱)، از

۱. در اینجا منظور از رئالیسم نوعی نگاه غیرمستقیم به امر واقع است، همچنان که ایتالو کالوینو با استناد به اسطوره پرسه تاکید دارد که اگر نویسنده مدرن می خواهد تصویری مشخص از واقعیت ارائه دهد باید از بازنمایی ناتوالیستی و عینی آن پرهیز کند و به آن به گونه ای دیگر و از منظر خود به آن بنگرد.

2. Ubersfeld, Anne, *Vinaver dramaturge*, Paris, Librairie théâtrale, 1989, p.204.

3. *Les Coréens*

4. *Iphigénie Hôtel*

فراز عرشه^۱ (۱۹۶۹)، کارها و روزها^۲ (۱۹۷۷)، طاقباز^۳ (۱۹۷۹)، معمولی^۴ (۱۹۸۱)،
پرتره یک زن^۵ (۱۹۸۴)، برنامه تلویزیون^۶ (۱۹۸۸)، کینگ^۷ (۱۹۹۸)، یازده سپتامبر
(۲۰۰۱)^۸، بلوار بتانکور^۹ (۲۰۱۴) و به آثار تئوریکي چون نوشته‌هایی درمورد
تئاتر^{۱۰} و^{۱۱} (۱۹۸۲) اشاره کرد.

1. *Par-dessus bord*
2. *Les Travaux et les Jours*
3. *A la Renverse*
4. *L'Ordinaire*
5. *Portrait of a woman*
6. *L'Émission de Télévision*
7. *King*
8. *11 September 2001*
9. *Betancour Boulevard*
10. *Écrits sur le théâtre*